

МЕХАНІЗМИ ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ ІНТЕРЕСІВ УЧАСНИКІВ АГРОПРОДОВОЛЬЧОГО РИНКУ

Левкіна Р.В., д.е.н., доцент

Харківський національний технічний університет сільського господарства ім. П. Василенка (61002, Харків, вул. Алчевських, 44, каф. Підприємництва, торгівлі та біржової діяльності) E-mail: Levkina@3g.ua

Процес формування та реалізації соціально-економічних інтересів учасників ринку агропродовольчої продукції відбувається на основі механізму, що, на нашу думку, базується на новій продовольчій системі та залучені учасників агропродовольчого ринку (виробників та споживачів продукції) на принципах соціальної солідарності. Теоретичні та прикладні положення щодо функціонування солідарних сільських господарств достатньо ґрунтовно досліджені у зарубіжних наукових працях, де наведені приклади їх успішної реалізації у Великобританії, Франції, Німеччині, Австрії, Угорщині. Як об'єкт наукових досліджень в Україні вони набувають популярності та представлені переважно науковими працями О.М. Бородіної та ін. [1]. Основними принципами таких господарств є: - *партнерство* (укладання індивідуального контракту між споживачем та виробником із взаємним зобов'язанням щодо забезпечення фінансовими ресурсами і продуктами харчування); - *релокалізація економіки* (інтеграція і вплив місцевих виробників на розвиток територіальних громад і якість життя на локальному рівні); - *солідарність* (розподіл ризиків і переваг виробництва якісної продукції з урахуванням сезонних коливань, вимог до захисту навколишнього середовища, надання авансових платежів для забезпечення не лише процесу виробництва, але й належного рівня життя суб'єктів малого агропідприємництва); - *прямий зв'язок між виробником і споживачем* без використання послуг посередників.

Запровадження нової моделі соціально-економічної взаємодії у малому агропідприємстві є найбільш актуальним для галузей високо трудоемких з тривалим періодом збирання врожаю (надходження продукції): у рослинництві (овочівництво, ягідництво, плодівництво) і тваринництві (скотарство, птахівництво). Це надає додаткові можливості виробникам постачати вироблену власними силами продукцію до споживачів, забезпечуючи тим самим її високий рівень якості: свіжість, натуральність, вміст корисних речовин. Враховуючи різноманіття овочевих культур, що призначені для вирощування у закритому і відкритому ґрунті, мають тривалий період зберігання у сховищах без втрати якісних характеристик, можливості переробки (сушіння, консервація, соління та ін.) та широкий перелік районуваних сортів і гібридів, що відрізняються смаковими характеристиками, призначенням для певного виду переробки, саме розвиток овочівництва на засадах солідарного сільського господарства має найбільші перспективи [2]. Результатом запровадження даної моделі для розвитку сільських територій є вирішення економічних проблем, проблеми відтоку висококваліфікованих кадрів, зростання рівня самозайнятості населення.

Література: 1. Бородіна О.М. Солідарне сільське господарство як нова модель соціальної взаємодії між виробником і споживачем. Економіка АПК. 2019. №11. С.6-16.

2. Левкіна Р.В. Заходи підвищення ефективності овочівництва//Вісник ХНТУСГ: Економічні науки. Ринкова трансформація економіки АПК. 2004. Вип. 32. С. 33-36.